

Legitima filij substituti à die mortis paternæ statim debetur nulla expectata mora
d. cap. i. n. 37.

Legitima vt repleatur, an' requiratur acceptatio, & petitio filij, d. cap. i. n. 45.

Legitima deducitur de substantia paterna.
d. 4 p. c. i. n. 49.

Legitimā assignare potest pater filio in ali quibus rebus sicut potest tertiam in certis rebus elegere, d. 4 p. c. i. n. 141.

Legitima nō potest deduci ex fructibus, sed ex corpore hæreditatis, d. c. i. n. 164.

Legitimitas filiorum dependet ex approbatione legis humanæ. i. p. n. 255.

Legitimatus in nihilo difert à legitimo.
i. p. n. 256.

Legitimatus quod non fiat nobilis arguitur
i. p. a. nu. 254. Quia adhuc habet cicatricem illegitimitatis, & non succedit in feudo. Sed contrariū verius à n. 255.

Lege duodecim Tabul. poterat quis ad libitum legare. i. p. n. 84.

Lege Romuli constitutum erat vt mulier amiteret nobilitatem, si nubat viro ignobili. i. p. n. 239.

Legi prohibituæ in fauorem partium non possunt ipsæ renunciare. 2. p. nu. 39.

Sed contra à num. 41.

Legem sibi nemo potest imponere à qua recedere non possit, 2. p. n. 206. & 207.

Leges contra rigorem iuris nequibant promulgare Iure Consulti. 2. p. n. 218.

Leges inducentes præscriptionē fauorabiles, 2. p. nu. 463. (n. 389).

Legitime impedito nō currit tempus, 2. p.

Lex Furia, & Vaconia restrinxerunt immensitatem legandi. i. p. n. 84.

Lex Falcidia satis prouidit circa modū legandi. i. p. n. 86. (n. 87. ibidē).

Lex Falcidia à Caio Falcidio promulgata.

Lex quæ naturales incapaces reddit nō extat. i. p. n. 150. (cælibes, i. p. n. 158).

Lex Iulia, & Papia prohibebat instituire Lex nostra dum concedit illegitimis nobilitatem odiosa est, i. p. n. 251.

Lex nostra quoad successione filiorum naturalium facit differentiam inter nobiles, & pedites. i. p. n. 190.

Lex nō admitit actū frustatoriū. i. p. n. 219.
Lex generalis non derogat casibus specialibus, & priuilegiatis anterioribus, 2. p. n. 440 & n. 84.

Lex priuans hæredem propter factum suū annullat titulum, 2. p. n. 409.

Lex fundata in præsumptione, obligat in Conscientia. 2. p. n. 452. Licet suppositum deficiat. n. 457.

Lex iusta obligat in conscientia. 2. p. n. 450

Lex loquens de vno æquiparatorum aliud comprehendit. 4. p. c. 2. n. 23.

Lex 12. Tab. circa Falcidiā introduxit, vt quadrans hæredi referuetur, & ex dorante nihil defalcatur, i. p. n. 11.

Lex resistens elidit omnem obligationem, ciuilem, & naturalem. 2. p. nu. 124.

Lex exorbitans non est trahenda ultra casū expressum. 2. p. n. 230. & 1 p. n. 501.

Lex exorbitans semper interpretāda est vt minus præiudicet iuri cōmuni. 2. p. n. 71.

Lex nostra Regia quando à iure communi est desumpta rescipit ipsius iuris declarationem, 4. p. c. i. n. 176.

Lex quæ requirit mentionem specialē, non impletur per verba generalia. 2. p. n. 73.

Liberti ex manumissione solū operas obsequiales debent patrono. i. p. n. 317.

Liberalis nemo existit in necessitatibus. 4. p. c. i. n. 114. & 126. & 135.

Licentiati an veniant appellatione Doctorum. i. p. n. 275.

Licentiati nobiles sunt ex scientia. ibidem.

Licentiatis debetur homenagiū. i. p. n. 276.

Licentiati torqueri nō possunt. d. i. p. n. 277

Nec possunt pro debito incarcetari, n. 278.

Non possunt affici pena vili. n. 279.

Non possunt exequi in libris. i. p. n. 280.

Possunt manu propria procuratorem scribere. nu. 281.

Creditur eorum scriptis ac si essent publica instrumenta. ibidem.

Sunt immunes à collectis. d. i. p. n. 282.

Lis nullā potest dari inter patrem, & filium
4. p. c. i. n. 132.

Literis operā dare est militare. d. c. i. n. 115.

Literæ scultæ in lapide probant in antiquis
i. p. n. 217.

Index

Literati nobiles ex scientia, 1. p. n. 264.
 Leteratis honor, gloria, & præmium debe-
 tur, ibidem.
 Literati magnos adipiscuntur honores. ibid.
 Literati dicuntur stellæ firmamenti. ibidē.
 Literatis exhibent principes reuerentiā. ib.
 Literati benemeriti digni omni honore,
 ibidem. ad fin.
 Literati autē indocti non merentur. ibidē.
 Locatio nō transfert dominium, 2.p.n.316.
 Contrarium defenditur, nu. 317.
 Locatio ad longum tempus transfert vtile
 dominium, 2.p.d.n 317.
 Locupleſtari nō debet aliquis cum iactura
 aliena, 1.p.n.449. & 4.p.c.1.n.198. & 208.
 Luctum portionis accrescentis solum filio
 cedit, 3.p.n.46.
 Lucrum accedēs pupillo propter iuditium
 patris nō imputatur in quartā, 3.p.n.45.

M.

MAgis ac minus non mutat sp̄ciem,
 1.p.n.426.
 Magistri Phylosophiæ sunt immunes à vili-
 bus muneribus. 1. p n. 283.
 Magistri Phylosophiæ appellātur Doctores
 & illis competunt priuilegia Doctorum
 1.p.n.283.
 Magnus domesticus quis sit, 1.p.n.363.
 Mayoratus nisi sit hæreditarius non impu-
 tatur, 4.p.c.2. à nu.39. (nis d.n.39.
 Mayoratus regulariter defertur iure sanguini
 Mayoratus non imputatur in Trebelliani-
 cam, 4.p.cap.3. n.25.
 Mayoratus Hispaniæ habent de sui natura
 prohibitionem de non alienando, 2.p.n.
 390. & 310. & seq.
 Mayoratus confiscantur in vita possessoris
 delinquentis, 2.p.n.397. & n.400. Et in
 perpetuū si propter crimē instituētis. ib.
 Nisi irreuocabiliter fuerit traditus tertio,
 ibidem. n.399.
 Mayoratus nec etiam in vita possessoris po-
 test confiscari, 2.p. n.401.
 Mayoratus alterius coniugis, propter deli-
 ctum alterius, non transit ad fiscum, nec
 etiam quoad commoditates, d.n.401.

Mayoratus ad fiscum non transit si appo-
 nat natura clausula, quod si possessor intentet
 crimen vadat ad sequentem, 2.p.n.403.
 & seq. & 228.
 Mayoratus bona locari non possunt ad ló-
 gum tempns, 2.p.n.325.
 Maioratus commoditas, vide verbo, com-
 moditas. (tructi, 2.p.n.373.
 Maioratus in vtilitatem publicam sunt in-
 Maioratus, trāslatus in tertium per clausu-
 lā cōstituti, nō potest alienari ex debitib
 postea cōtractis ab instituēte. 2.p.n.265
 Maioratus accipitur à primo instituente,
 4.p.c.1.n.226.
 Maioratus non defertur iure hæreditario,
 2.p.n.279. & 4.p.cap.1.n.226.
 Maioratus res non tenentur ad debita pos-
 foris, ibidem.
 Maioratus bona non possunt diminui, nec
 defalcari, nisi certis casibus cum licentia
 principis, 2.p.n.139.
 Maioratus instituti per contractus regulan-
 tur per l. Quoties C. de donat. quæ sub
 modo, 2.p.n.213.
 Maioratus instituti etiam per contractum
 omnes res, per cōsuetudinem Hispaniæ
 sunt in alienabiles, 2.p.n.213.
 Maioratus dominium ipso iure transfertur
 in sequentem donatarium, 2.p.n.213.
 Maioratus bona possunt vendi, & distrahi
 pro debitib initioris, 2.p.n.261.
 Mater non tenetur præstare alimenta filio
 diuiti, 4.p.c.1.n.283.
 Mater nō potest hypothecare bona quæ per-
 tinēt ad filios primi matrimonij. 2.p.306
 Mater dissipans bona filij in quibus solum
 vsum fructum habet illa debet resarci-
 re, 4.p.c.1.n.154.
 Maritus post morā tenetur ad fructus, nisi
 res sint estimaræ, 4.p.c.3.n.84.
 Mathematici, & Giometri necessarij ad plu-
 ra, 1.p.n.326. Sed nō sunt nobiles. n.seq.
 Matriculatus in confratria Misericordiæ
 inter nobiles, nobilis efficitur. 1.p.n.460.
 Matricula publica probat omnia in ea con-
 tenta, ibidem.
 Matrimonium valet contra iuramentum,
 2.p.n.206.

Medici sordida tractant, & aequiparantur
obstetricibus, 1.p.n.298.

Medici nobiles sunt 1.p.n.299.

Medicina ars nobilissima. ibidem.

Medici sunt honorandi, ibidem.

Medici immunes ab omni tributo, ibidem.

Medici anteponuntur aduocatis, ibidem,

Medici communiter reputantur nobiles d.
1.p.n.299.

Medici non Doctores non gaudent priuilegijs, Doctorū 1.p.n.300.

Medicinae maxima laus ex sordidis salutē
procurare, 1.p.n.302.

Medicorum archiatros, vera fructus nobili-
tate, 1.p.n.303.

Medici regij palatij vere nobiles, n.304.

Aequiparatur illestitibus protomedici ibid.
aliquando à principe eis conceditur co-
mitiua, 1.p.n.305.

Medici qui præsunt militibus in bello sunt
nobiles, 1.p.n.306.

Medici chirurgi vide, verbo, chirurgi.

Melo proximus quis sit. 1.p.n.378.

Melius est non solnere, quam solutum re-
petere. 3.p.n.164.

Mentitur qui se iactat & qualiter nobilē ac
regem, 1.p.n.202.

Merita dicuntur facta sine obligatione, 4.
p.c.1.n.151.

Mercatura inter artes mechanicas cēsetur.
1.p.n.462. (tem. ibidem.

Mercatores non possunt obtinere dignita-
Mercatura opulenta nobilis est. 1.p.n.464.
& num.465. Tam in hoc regno quam in
Hispania.

Mercatores possunt esse decuriones. 1.p.463

Mercatores Venetiani, & Genuensis nobi-
les sunt. n.464.

Mercatores vltra cētum milia regalia in
hoc regno excusantur à pæna vili. ibi.

Milites, qui hodie potiuntur priuilegijs mi-
litaribus, si iure militari testentur, po-
tiuntur priuilegio I. In testamēto, Cod.
testam.milit 2.p.n.57.

Milites nō possunt esse mercatores. 1.p.452

Milites appellantur omnes qui intrapala-
tium militant, 2.p.n.378.

Et nobilitantur, n.382. & 335.

Militantes intra palatium Ducis Bracatiæ
nobilitantur, 1.p.n.385.

Milites Garterij in Anglia, 1.p.n.361.

Milites, qui non inferuiunt militiæ, nō gau-
dent priuilegio, 1.p.n.400.

Milites torqueri non possunt, 1.p.n.270.

Milites possunt substituere militiæ fauore.
1.p.n.288. (1.p.n.289)

Militis testamentū non subiaceat querelæ.

Miles maiori periculo exponit, quam
Doctor, vel aduocatus, 1.p.n.290.

Miles, ergo nobilis. 1.p.n.329. Sed cōtrariū
verius, n.332. (n.330)

Militū pæna diuersa à pæna plebeorū. 1.p.

Milites Redoenses, nobilissimi, 1.p.n.348.

Militia nobilitat, 1.p.n.329.

Militia maximē commendatur. 1.p.n.331.

Militia de Alcantara, & Calatrava in His-
pania nobilitat. 1.p.n.349.

Militia Diui Iacobi de la Espana etiam no-
bilitat. 1.p.n.350.

Militia Cisterciēsis de Auis etiā, ibi. n.351.

Milites Christi apud nos nobilitantur ex
militia, 1.p.n.352.

Milites Teutonici Germani nobiles, ibidē.
n.353. (n.354)

Milites de la Montezza Regni Aragoniæ.

Milites aurati Regni Franciæ. n.355.

Milites Lauretani, sancti Lafari, sancti Ste-
fani Romani, ibidem. & 357.

Milites Aurei Velleris illustrissimi. 1.p.358

Milites Sancti Michaelis, Galli. 359.

Milites Stellati etiam Galli, n.360.

Militia vendi solebat. 4.p.c.1.n.94. & 97.

Militiæ dicuntur officia apud nos. d. n. 97.
& sequenti.

Militia empta filio per patrem non impu-
tatur. 4.p.c.1.n.93. & 95.

Militia non est dignitas. 1.p.n.332.

Militare potest infamis. 1.p.n.234.

Militare proprijs stipendijs nemo cogitur.
2.p.n.287.

Militia qualificata nobilitat. 1.p.361. & seq.

Militia inermis in seruitio principis nobi-
litat. 1.p.362. (narc. 2.p.n.249)

Minor nec cum tutorc potest res suas alie-
Minor ex statuto potest compromittere. 2.
p.n.367.

Index

- Monialis non potest habere proprium, 4.p.
cap. i. n. 52.
- Monialis potest habere usumfructum ex
permisso superioris, d.c. i. n. 52.
- Mora quando incurrit per heredem ut
fructus restituat, 4.p.c. 3 n. 67. (ta ibid.)
- Mora incurrit per heredem à lite cōtestata.
- Mora irregularis est quando quis tenetur re
stituere minori, vel Ecclesie, vel fisco, d.
cap. 3. n. 73.
- Mulier nobilis nubens ignobili amittit no
bilitatem, 1.p.n. 232. & 239. & 475.
- Mulier luxuriose viuendo quando amittat
nobilitate. 1.p.n. 247. (1.p.n. 325.)
- Musici ex arte nobilitatem non acquirunt.
- Mutianæ cautionis remedium, 2.p. n. 250.
- Munerū vacatio ob paupertatē cessat prop
ter facultates postea auctas, 4.p.c. 1. n. 11.

N.

- Naturales qui sunt de iure cōmuni, 1.
p.n. 136. (1.p.n. 243.)
- Naturales nō veniunt a appellatione filiorū.
- Naturales an cōsent de iure Digest. capaces
1.p. a. n. 137. (diū. 1.p. a. n. 138.)
- Naturaliū nomen Romanis nō venit in stu
Naturales incapaces usq; ad Antoninum,
ibi. n. 140. & n. 157.
- Naturales iure Digestorum capere poterāt
ex testamento. 1.p.n. 142. (p. n. 145)
- Naturales a quo tempore capere possunt i.
Naturales iure Digest. nec ex testamento,
nec ab intestato capere poterant. 1.p. 146
- Naturales ante Constantiū alieni repu
tabantur à republica Romana. 1.p.n. 150
- Naturales solum possunt succedere in eo
quod pater voluerit, 1.p.n. 170.
- Naturales non succedunt contra voluntati
tem patris, nec habent remedium cōtra
testamentum 1.p.n. 171.
- Naturales non habet legitimam à lege ta
xatam, 1.p. a. n. 172.
- Naturales plebeorū succedūt æqualiter pā
rētibus ac legitimi, in Lusitania. 1.p. 273
- Naturales plebeorum in Lusitania veniunt
sub cōditione, si sine libertis, 1.p.n. 174.
- Naturales prædicti includuntur in omni
dispositione loquente de filijs, 1.p.n. 174

- Naturales prædicti grauati habent duas
quartas, 1.p.n. 175.
- Naturales nobiliū in Lusitania nō habent
legitimam à lege. 1.p.n. 178. & n. 188.
- Naturales de iure communi si pater ha
beat legitimos vinciam tantum obtine
re possunt, 1.p.n. 179.
- Secus si filij non extant, licet ascendentes
habeat, 1.p.n. 180. (mentum, n. 181.)
- Ampliat. tam inter viuos quam per testa
Naturalis si pater careat descendantibus, &
ascendantibus succedere potest vniuer
saliter, 1.p.n. 181.
- Naturales non succedunt ab intestato, si le
gitimi extant, 1.p.n. 183. vel si vxor le
gitima sit, n. 184.
- Naturales excludunt transuersales in dua
bus vncijs, 1.p.n. 184.
- Naturalis si pater sine legitimis decebat ha
bet duas vncias cum matre partiendas.
1.p.n. 186.
- Ampl. etiam si extant ascendentes n. 187.
- Naturales nobilium grauati vnam tantum
habent quartam, 1.p.n. 188.
- Naturales Notariorum successibiles, 1.p.
n. 443. & seq.
- Naturales Bachalaureorum non succedūt,
1.p.n. 294. (299.)
- Naturales Medicorū in successibiles. 1.p.n.
- Naturales Pictorum succedunt. 1.p.n. 315.
- Naturales Chirurgiorū succedūt. 1.p.n. 324
- Naturales Poetarum succedunt. 1.p.n. 325.
- Naturales Musicorū succedunt. 1.p.n. 325.
- Naturales capitaneorum qui sunt intra vr
bes seu oppida excluduntur, 1.p.n. 402.
- Secus si pater officium mechanichū ex
erceat, ibi. n. 403. (dunt. 1.p.n. 435)
- Naturales Indicū locorū infimorum succe
dunt. 1.p.n. 438. (1.p.n. 439. & seq.)
- Naturales ædiliū excluduntur declara, ibi.
- Naturales procuratorum ciuitatū in suc
cessibiles nisi sint procuratores oppido
rū infimorum, 1.p.n. 442.
- Naturales mercatorum diuitum in succe
sibiles, 1.p. a. n. 265.
- Naturales legitimati nobilitātur etiā quo
ad exemptionem tributorum. 1.p.n. 262
- Naturales

Naturales plebeorum tempore natuitatis semper succedunt, i.p.n. 470.

Naturales famulorum illustrium in successibiles. 468. Sed contrarium verius. 469.

Naturales clericorum in minoribus succedunt. i.p.n. 472.

Etiam si habeant beneficium, ibidem.

Naturalis ex nobili qui amisit nobilitatem an succedat, p. i. à n. 475. & sequentibus.

Naturales non gaudent paterna nobilitate i.p.n. 243. (les, ibidem.)

Naturales nobilium non evitant penas vi-

Naturales gaudent paterna nobilitate. i.p.n. 244. Maxime in Hispania, & n. 245. & Portugalia.

Naturales in Lusitania portat arma maculata de iure comuni illis non vertitur. i.p. 245

Naturales in Lusitania gaudent nobilitate materna, i.p.n. 246.

Naturalis grauatus a matre fideicommissum habet duas quartas, i.p.n. 483.

Naturales habent legitimam in bonis maternis, ibidem. & habent remedia contra testamentum matris sicut legitimi. ibid.

Naturales habent plenum ius succedendi respectu transuersaliū ex parte matris, ibid.

Naturalis habet ius legitimi respectu matris illustris, i.p.n. 484.

Etiā si mater habeat legitimos. d. i.p.n. 485

Reprobatur Cald. qui tenet cōgratiū. n. 486

Naturales videntur potius succedere debet repatribus quam matribus: Sed contrarium verum est, i.p.n. 487. & seq.

Necessaria non omituntur, i.p.n. 190.

Nemo dat quod non habet, i.p.n. 239.

Nepotes naturales filiorum naturalium habent legitimam in bonis aui, & si grauen- tur: duas quartas. i.p.n. 177.

Nepotes naturales nobilium idem ius habent ac filij in bonis aui, i.p.n. 189.

Nepos obtinet autam nobilitatem licet patet illam amittat. i.p.n. 477.

Nepotes si grauentur an deducant duas quartas, i.p. à n. 537. & seq.

Nepotes obtinent locum filiorum. ibidem.

Neptis ingreditur locū patris. 4.p.c.i.n. 75.

Neptis non debet esse melioris conditionis quam filij si viuerent. d. cap. i.n. 74.

Nobilitatis multiplex diuisio, i.p.n. 190.

Nobilitas quotuplex, i.p.n. 195.

Nobilitas Theologica quæ, i.p. num. 191. alijs excellentior, n. 195.

Nobilitas naturalis quæ, i.p.n. 192.

Nobilitas mixta, i.p.n. 193.

Nobilitas politica de novo acquisita, i.p. nu. 194. (196.

Nobilitas bonum per se appetibile, i.p.n.

Nobiles ab ignobilibus distincti omni iure diuino ciuili, Canonico, & regio. i.p. 196

Nobiles præferendi ignobilibus in multis, Nobilis id est notus, i.p.n. 199. (i.p. 198.

Nobilitas tanto maior quanto maior nos- cibilitas, n. 200. (207.

Nobilitas antiquior præciosior, n. 201. & Nobilitas naturalis prima in regib. i.p. 202

Nobiliores possunt Reges, Duces, Marchiones, Comites. n. 204.

Et inter hos antiquiores, ibidem.

Nobiliū appellatione primo veniūt prædi- Nobiles de solar. qui ibid. (cti. ibid.

Nobiles matriculati in Regis matricula ve- re nobiles, i.p.n. 205.

Nobilis antiquior præferendus. ibidem.

Nobiles faciunt procuratorem manu pro- pria, habent homenagium, creditur eo- rum scriptis, ac publicis, non incarcera- tur pro debito ciuili, d.n. 205. & 206.

Nobiles sunt descendentes a nobilibus licet non scriptis in Matricula regis. i.p. 207.

Nobilitas quibus modis probetur. i.p. 209.

Nobilem probat communis reputatio, d. n. 209. & hæc reputatio est consuetudi- naria, i.p.n. 442. & 460.

Nobilis est qui actus nobilium exercet, & qui sint actus, i.p. d.n. 209. & 211.

Nobilitas probatur per famam. i.p. 210. & 215

Nobilitas est qualitas extrinseca non præ- sumitur, & est quid accidentale, i.p.nu. 212. & 460. & 475.

Nobilitas probatur ex Patriæ consuetudi- ne, i.p.n. 214.

Nobilitas probatur, per sententiā, per quā ascēdentes nobiles sunt declarati. i.p. 215

Nobilitas probatur ex monumentis, & in- strumentis antiquis, i.p.n. 217.

Nobilitas probatur ex patria. i.p.n. 218.

Index

- Nobilitas est qualitas quæ semper committatur personam, 1.p.n. 219.
- Nobilitas à patre deriuatur, 1.p.num. 229. & sequent.
- Nobilitas matris an pro sit filijs, 1.p.n. 234.
- Nobilitatis materia tota dependet à iure humano, 1.p.n. 236.
- Nobilitas in Lusitania, æqualiter descendit à patre ac à matre, 1.p.n. 236.
- Nobilitas materna multoties prouocat ad facta generosa, 1.p.n. 238.
- Nobilitas materna, an descendat ad filios quando mater nupsit ignobili, n. 239.
- Nobilitas matris descendit ad filios, etiam quando nupsit ignobili. 1. p. nu. 240.
- Nobilitas paterna an descendat ad adoptiuos, 1.p.n. 441.
- Nobilitas paterna an descendat ad naturales, 1.p.n. 243.
- Nobilitas non descendit ad spurios, 1. p. n. 248. & n. 251.
- Ampliatur etiam ad maternam, 1.p.n. 253.
- Nobilitas quatuor ex causis acquiritur, 1. p.n. 264. Prima causa est scientia maxime Canonica, & ciuilis.
- Nobilitas scientiæ primo Doctoribus vtriusque iuris, 1.p.n. 263. (n. 275).
- Nobilitas ex Licentiatura acquiritur, 1. p.
- Nobilitas acquiritur ex Philosophiæ magisterio, 1.p.n. 283.
- Nobilitas competit aduocatis, 1.p. n. 284.
- Nobilitas ex Mathematica non acquiritur 1.p. n. 327. (bat. n. 332).
- Nobilitas ex militia à n. 329. Negatiua pro Nobilitas est inueterata diuitiæ, 1.p.n. 458.
- Nobilitas tolli potest sine corruptione subiecti, 1.p.n. 275.
- Nobilis in vno regno seu prouincia, si trâsferatur ad aliud regnum, seu prouinciam, nobilis manet, 1.p.n. 219.
- Nobilis non potest à se abdicare nobilitatem, 1.p.n. 219.
- Nobilis genere an sit præferendus Doctori, 1.p.n. 237. & seq.
- Nobiliores officijs præferendi sunt. 1.p. 273.
- Nobilis efficitur quis ex eo quia tanquam nobilis segerit: Equester itinerando, famulis sibi inseruendo, 1.p.n. 457.
- Nobilis priuatus nobilitate amplius non dicitur nobilis, 1.p.nu. 479.
- Nobilis non punitur pæna vili, 1.p.n. 481.
- Non adimere est dare, 4.p. cap. 1.n. 223.
- Nominationes Emphyteuticæ conseruantur per authenticam ex causa, 3.p. n. 43.
- Nostra facimus, quibus authoritatem impartimur, 4.p.c. 1.n. 102.
- Notarij principis id est, secretarij, 1.p. 371.
- Notarij ex munere nō nobilitatur. 1.p. 443.
- Notarij si nobiliter viuant faciunt naturales in successibiles, 1.p.n. 447.
- Notarij principis etiam in tribunalibus inferioribus nobilitantur, 1.p.n. 448.
- Notarij patrimoniales sunt nobiles. ibidem.
- Notarij vtriusque tribunalis, ibidem.
- Notarij vtriusque Cancellariæ nobiles, d. 1.p.n. 450.
- Notarij processuum regiæ coronæ nobiles. nu. 451.
- Notarij curiæ de quibus agit Ord.lib. 1.tit. 24. nobiles sunt. 1.p.n. 452.
- Notarij decurionum ciuitatum, vulgo camera, nobiles sunt, 1.p.n. 453. Declara tamen, vt n.seq.
- Notarij quicunque si medium statum obtineat filios faciūt in successibiles. n. 454
- Notoriatus officium antiquitus per seruos exercebatur. 1.p.n. 443.
- Et nobilitati officere, ibidem. Sed verius contrarium, 1.p.n. 444.
- Nullitas testamenti, in quo filius est præteritus, per ipsum filiū remitti potest, 3.p. n. 15.

O.

- O Blatus curiæ solum quoad patrem fiebat legitimus. 4.p.c. 3.n. 106.
- Obligatio semel extincta non reuiuiscit. 4.p.c. 1.n. 195.
- Obligatio naturalis datur inter patrem, & filium, 4.p.c. 1.n. 259.
- Obligatio naturalis impedit repetitionem ex quacunque causa facta fuerit solutio, siue per errorem iuris, siue facti, 2.p.nu. 121. & nu. 127.
- Obligatio, cui lex nō assistit inefficax est, & exceptionem non parit, 2.p.n. 124.
- Obliga-

Obligatio personalis ad adimplendam fidem promissam nascitur ex promissione de non alienando, 2.p.n.203.

Obliquum verbum non potest trahi ad directam haeredis institutionem, vel substitutionem, 2.p.n.197.

Occasio delinquendi vita est, 2.p.n.444.

Obsequia patriæ debita, 2.p.n.285.

Officium generalis, 1.p.n.386.

Præst omnibus, ibidem. (1.p.n.387.

Officium Almiradi magnæ præheminētiæ.

Officiū Marichalis nobilissimū, 1.p.n.388.

Et de ipsius origine, & potestate, ibid.

Officia bellica maiora, 1.p.ā n.385. & seqq.

Officia imputantur, 4.p.c.1. à n.97.

Officiales, qui ex officio intra regis palatiū nobilitantur, 1.p.ā n.363.

Onera haereditaria æqualia inter haeredem, & fideicommissariū, 1.p.nu.94.

Operæ artificiales, quæ, 1.p.n.318.

Operæ solum debentur patrono, vel eius filio ibidem. si sint impositæ.

Operæ præteritæ transeunt ad extraneos, 1.p.n.321.

Operæ fabriles, quæ. n.322. & transeunt ad omnes, ibidem. (3.p.n.157.

Operæ seruorum legatæ, sunt individuae.

Operæ seruorum locari possunt, 3.p.n.159.

Operæ legatæ non periunt per capitis diminutionem, 3.p.n.159.

Operæ non periunt per mortem. ibidem.

Opinio à Iure consultis ultimo loco scripta approbatur, 3.p.num.121.

P.

Panes ciuiles id est tenças quos princeps cō cedit filijs etiam contemplatione patris non imputantur, 4.p.c.1.n.250.

Pæna infamiae à Constantino imposta in lege 1.C.natural liber. non comprehen dit non illustres, 1.p.n.152. (481.

Pæna vilis nō potest poni nobilibus, 1.p.n.

Pæna duplex non imponitur, 2.p.n.428.

Pæna præconij non est vilis, 1.p.n.482.

Pæna solum incurrit quando est expressa 2.p.n.431.

Pæna non debet abfq; lege inponi, 2.p.n.180

Pæna non debentut in cōscientia ante sententiam, 2.p.n.449.

Pæna contra non facientes inuentarium non procedunt si a testatore remittatur, 2.p.n.446.

Pactum qui frangit inique facit, 2.p.n.203.

Pactum de non alienando factum per partes etiam si sit juratum, non impedit alienationē, 2.p.nu. 204. licet intrans in currat per iurium, n.205.

Pactum de retrouendendo, vel de vendendo certæ personæ non impedit dominij translationem, si res contra pactum alic netur. 2.p.n.210.

Per Pactum de retro, non censetur ius aliquod reale, vel hypotheca in re vendita constitutum, 2.p.n. 211. Nisi res vendita sit specialiter hypothecata, ibi.

In Pacto de retro per oblationē pretij dominium ipso iure transfertur in venditorē, 2.p.n.212. Contra, ibidem.

Pactum legis comissoriæ, & addictionis in diem ipso iure redit dominium in venditorem, 2.p.n.216.

Ampliatur siue verbis obliquis siue directis fiat, 2.p.n.223. & ā n.217.

Pactum legis comissoriæ contrahitur sub conditione resolutiua, 2.p.n.224.

Pactum aliquid debet operari, 2.p.n.229.

Pactum de non alienando impedit translationem dominij si apponatur clausula, quod si pars tentauerit, &c. 2.p.n.227.

Pactum de non alienando cum hypotheca impedit translationem dominij. 2.p.n. 229. & seq. (n.231.

Idem si adjiciatur aliud iniectionis manus.

Idem si adjiciatur vt alter contrahens pos sit rem vendere, ibidem.

Idē si alienatio fuerit irrevocabilis, n. 234. Sed contra, n.235.

Idem si fiat ex iudicis precepto, 2.p.n.236.

Pacta ad vnguem seruanda sunt, 4.p. cap. 1.nu.212.

Pactum de nō habendo regressum ad haereditatē patris nō valet, 4.p.c.1.n.11. & 13

Pactum non est modus assignandæ legitimæ, d.n.11.

Palatini Senatores, vide verbo, Senatores.

Gggg 3 Patriam

- Patriam dōserentes impij sunt. 2.p.n. 286.
 Patriæ omnes debēt cōsecrati, d. 2.p.n. 285.
 Patria anteponenda parentibus, d.n. 285.
 Pater potest grauare filium substitutione,
 vel fideicommissio pupillari. 1.p.n. 68. &
 552. & 556.
 Parentes non tenentur præcise aliquid na-
 turalibus relinquere, 1.p.n. 147.
 Parentes habent certas vncias naturalibus
 relinquere. ibidem.
 Parentes illustres puniebantur per Constá-
 tinum, si naturalibus aliquid relinquebat
 1.p.n. 149.
 Pater potest dare tutorem filio naturali si
 aliquid ei relinquat, 1.p.n. 169.
 Pater naturalis si descendentes habet vn-
 ciā tātū naturalibus dare potest. 1.p. 179.
 Secus si descendantibus careat ibi. n. 180.
 & sequentibus.
 Pater filios habet in potestate, 1.p.n. 234.
 Patriæ potestatis effectus de iure naturali.
 1.p.n. 235. (p.n. 109.)
 Pater grauari potest, si filius instituatur. 3.
 Pater nō potest hypothecare aduentitia fi-
 liorum. 2.p.n. 306.
 Pater habet eadem remedia ad cōsequendā
 legitimā, quæ habet filius, 4.p.c. 1.n. 132.
 Pater de iure Regni nō potest impedire col-
 lationem, d.cap. 1. n. 257.
 Pater vsusfructuarius tenetur ad modicas
 expensas, d.c. 1.n. 264.
 Patrimonium clerici si aliunde quā à patre
 proueniat non imputatur. 4.p.c. 1.n. 238.
 Patrimonium clerici non potest hypothec-
 cati. 2.p. n. 305.
 Pater non potest per contractum præjudi-
 care filio in legitima, 1.p.n. 550.
 Patricij dicebantur illustres, 1.p.n. 346.
 Patroni habent legitimam in bonis liberto-
 rum. 1.p.n. 5. (habet. 1.p.n. 6.)
 Patronus grauatus vnam tantum quartam
 Patronus per bonorum possessionem solū
 suam tertiam deducit, 1.p.n. 53.
 Patronus cui legitima data est quocumque
 titulo, non potest querelare testamentū
 liberti, 1.p.n. 55. (1.p.n. 62.)
 Patronus hodie sustinet onus in legitima.
 Patronus reuocans alienata in fraudem te-
- netur ad pretium, 4.p. cap. 3. nu. 39.
 Patrimonium defuncti non debet delace-
 rari, 4.p.c. 3.n. 31.
 Partus ancillarum non continentur in fru-
 ctibus, nec in redditibus, d. cap. 3.n. 64.
 Pater debitor est necessarius legitimæ filio
 rum, 4.p.c. 1.n. 22.
 Pater est legitimus administrator aduenti-
 tiorum filij, d.c. 1.n. 154.
 Pauperes causam piam efficiunt. 2.p.n. 142.
 Peculium à patre concessum non transfert
 dominium. 4.p.c. 1.n. 134.
 Perfectus Augustalis, clarissimus. 1.p.n. 343.
 Perfectissimi dicebantur, qui non obtine-
 bant gradum dignitatis, 1.p.n. 344.
 Peculium castrense, & quasi castrense, non
 imputantur, 4.p.c. 1.n. 23. & 234.
 Peccatum in committendo grauius, quā in
 omittendo, 2.p.n. 411.
 Pedes non dicitur, qui equitare solet, & se
 nobiliter gerit. 1.p.n. 312.
 Pegasiana, & Falcidia introductæ sunt te-
 statorum gratia, 2.p. n. 22.
 Perpetuum dicitur quod durat ad vitam. 2.
 p.n. 329.
 Petitio hæreditatis durat per 30. annos, 4.
 p.c. 3.n. 142.
 Petitio hæreditatis competit quando filius
 negatur hæres, 4.p.c. 3.n. 148.
 Peregrinus reprobatur, 1.p.n. 119.
 Persona cum qua testator legādo loquitur,
 non attēditur, sed illa in quam dirigitur
 intentio, 4.p.c. 1.n. 80.
 Pharmacopolla, id est pimentarius an sit
 nobilis. 1.p.n. 12.
 Persona in qua plura iura concurrunt fun-
 gitur vice plurium personarū. 1.p.n. 46.
 Pictoria ars liberalis, ac proinde pictores
 nobiles, 1.p.n. 314.
 In pictoria exercebātur pueri nobiles apud
 Græcos. ibidem.
 Pictores nō reputātur nobiles, d. 1.p.n. 115.
 Pictoria magnum denotat ingenium, nu.
 316. nu. 314.
 Pictores immunes sunt à muneribus, & tri-
 butis plebeorum, 1.p.n. 315. & 324.
 Plena dicuntur legata ex testamento mili-
 tis, 2.p.nu. 78.

Plenum dicitur cui nil addi vel diminui potest. ibidem.

Poësis ars commendanda, sed non habet immunitatem, 1.p.n.325.

Plura specialia cōcurrere possūt. 2.p.n.368.

Pontifex nō intendit per capit Raynaldus immutare ius ciuile. 1.p.n.11.& 72.

Pontifex cum statuit aliquid contra ius ciuile solet mentionem facere de iure ciuili, 1.p.n.23.

Portio hæreditatis cōseruatur ex edicto de legatis præstandis sicut legatū, 3.p.n.48.

Portio non grauata accedens portioni grauatae quocumque iure accedat remouet Falcidiam. 3.p.n.70.

Declaratur dummodo detur augmentum, siue magnum siue paruum. n.71.

Portio grauata, si accedat non grauatae ex iure accrescendi, vel ex substitutione vulgari tacita, vel expressa, replentur legata, exclusa Falcidia. 3.p.nu.75.

Portio accrescens, si legata sint relicta nomine proprio, non augetur ex alia, cui accedit ibi. n.86.

Portio accrescens ex diuersa hæreditate, non facit cessare Falcidiam. 3.p.n.87.

Portio grauata si accedit nō grauatae ex pupillari substitutione legata nō augentur. 3.p.n.90.

Cōtrariū. n.91. resolutur affirmatiō. n.92

Ampliatur etiamsi portio, sit grauata in persona pupilli, & in persona substituti cohæredis, adhuc enim habet locum Falcidia, 3.p.n.95.

Portio pupilli si grauetur in persona substituti cohæredis augetur, & cessat Falcidia. 3.p.n.96. (cidas. 1.p.n.97.

Portiones diuersae diuersas admirunt Falcidias. Portiones, quæ per idem ius institutionis, aut substitutionis ad aliquē perueniunt contribuuntur, 3.p.n.99.

Portio si deferatur alteri portioni, præter intentionē testatoris, nō fit contributio, nec cessat Falcidia, 3.p.n.102.& 117.

Portio cohæredis repudiantis post aditionē non accrescit cohæredi inuito 3.p.n.115.

Portio cohæredis ex negligentia priuati accedit alijs, 3.p.n.116.

Portio cohæredis negligentis accrescēs post tioni grauatae alterius cohæredis, facit cessare Falcidiam, d.n.116.

Possessor bonæ fidei qui iure dominij non possidet, expendens circa meliorandā rē possessam, habet actionē ad repetendā quo preciosior facta est, 4.p.c.1.n.159.

Possessor bonæ fidei, qui iure dominij possidet v.g. Emphyteuta, & similes, repetitive expensas semper secundum estimatiōnem tempore restitutionis d.4.p.cap.1. n.201. & seqq.

Præceptū testatoris, vide verbo testator. ib.

Præcepta legis veteris expirarunt per aduentum Christi Domini, 1.p.n.494.

Prælatus nō potest transigendo præjudicare Ecclesiæ, 2.p.n.335. (2.p.n.336.

Prælatus regularis nō potest locare ad vitā.

Prælatus non tenetur stare locationi rei Ecclesiasticæ, indebitē factæ, 2.p.n.237.

Prælegata à cohæredibus vice mutua relieta excludūt Falcidiam per exceptionē. 4.p.c.2.n.8.

Prælegata vice mutua percepta non prosunt extraneis legatarijs. d.c.2.n.9.

Prælegata à cohærede percepta an saltē pro parte hæreditaria in Falcidiā imputetur. d.c.2.n.12. &c. à n.14.& 33.

Prælegata pro parte cohæredis non imputantur in Trebellianicā, 4.p.c.3. à nu.3. Sed tantum pro parte hæreditaria.

Prælegatum quantitatis totum in Falcidiā imputatur, d..c.3.n.7.& 8.

Prælegata à cohæredibus soluta nō prosunt confidei commissarijs extraneis, 4.p.cap.3. à n.18.20.& 21.

Prælegare potest pater Emphyteusim vni ex filijs acceptā pro se, & filijs, 4.p.cap.1.nu.174.

Prætor nō curat de minimis, 4.p.c.1.n.210

Præpositus laborū, vulgo Alferes. 1.p.n.372

Hi erant clarissimi, ibidem.

Præpositi ianitoribus, 1.p.n.373.

Præpositi libellis, 1.p.n.347.

Præpositus in rebus, idem est ac princeps in rebus, & quis sit, 1.p.n.380.

Præses Senatorum super illustris, 1.p.n.407. & seq.

Index

- Præses senatorum in Francia Cancellarius.
 n. 408.
- Præses regij palatij super illustris. 1.p. 409.
- Præsides prouintiarū clarissimi, 1.p.n. 427.
- Præscriptio quæ habet initium ab institutio
te maioratum, nocet omnibus successo-
ribus, 2.p.nu. 393.
- Præscribi possunt res donatæ reuocata do-
natione per natuitatē filij. 4.p.c. 3.n. 135.
- Præscriptio ordinaria currit ~~quando habeat~~
initium à tertio, 2.p.n. 394.
- Præscriptio 30. annorum practicatur in re
bus vinculatis, 2.p.n. 836.
- Præscriptio immemorialis nocet omni-
bus successoribus in maioratu, nu. 395.
- Habet vim plenissimi priuilegij. ibidem.
- Præscriptio odiosa secūdū aliquos, 2.p. 462
- Præscriptio cōpleta reddit securū præscri-
bentē in cōscientia, d.n. 462. (463).
- Præscriptio est fauorabilis, & nō odiosa, n.
- Præscriptio 30. annorum habet locum in
feudis licet ordinaria non, n. 388.
- Præscriptio 30. annorum solum nocet pos-
sessori maioratus, 2.p. n. 389.
- Præsumptio iuris, & de iure reijcit proba-
tionem in contrarium, sed admittit par-
tis confessionem, 2.p.nu. 464. & seq.
- Prætores prouintiarum spectabiles. 1.p. n.
422. & 424.
- Prætores illustres cotendit Orianus. n. 423.
- Prætores Romani iuris duritiem demulcie-
bant. ibidem.
- Prætor antiquitus à populo creabatur ad
edicta promulganda. 1.p.n. 424.
- Prætor post Iustinianum nec edicta nec le-
ges promulgat, 1.p.n. 425. (18).
- Prætor neminē hæredē facere potest. 3.p.n.
- Precium succedit loco rei in iuditio vni-
uersali, non in particulari, d.cap. 2.n. 17.
- Preciū rei hæreditariæ succedit loco rei, &
imputatur in Falcidiā, d. 4.p.c. 2.n. 17.
- Prima tonsura ordo est, 4.p.c. 1.n. 242.
- Primicerij principis clarissimi. 1.p.n. 344.
- Priuilegium operari potest, vt filij à matre
nobilitentur, 1.p.nu. 237.
- Priuilegium est lex priuata, ibidem.
- Priuilegium non extenditur de persona ad
personam, 1.p.n. 289.
- Priuilegium concessum propter dignita-
tem, debetur ei qui dignitatem obtinet,
licet minus competenter. 1.p. n. 401.
- Priuilegium alicui cōcessum in ipsius odiū
non debet retorqueri, 2.p.n. 26.
- Priuilegium militibus concessum, vt Fal-
cidia ab eorum testamentis excludatur:
vtrum hodie dūret, 2.p.n. 35.
- Priuilegiū intelligitur sine præiudicio ter-
tij 4.p.c. 1.n. 240. & n. 103.
- Priuilegijs concessis ob reverētiam nemo
potest renuntiare, 2.p.n. 116.
- Priuilegiatus contra pariter priuilegiatum
non vtitur priuilegio, 2.p.n. 148.
- Princeps potest tollere impedimenta etiā
in materia odiosa. 1.p.n. 255.
- Priuatio facta à lege differt à priuatione te-
statoris, 2.p.n. 427.
- Prohibitio de non alienando impedit, ne
hætes alienet, 4.p.c. 3.n. 43.
- Prohibitus alienare non potest locare ad
longum tempus, 2.p.n. 325. Nisi locet
commoditatē, n. seq.
- Prohibitus alienare non potest hypotheca-
re, 2.p. à n. 299.
- Prohibitus alienare qui cunque sit non po-
test locare ad vitam conductoris. 2.p.n.
328. defendit contraria n. 329.
- Prohibitus alienare, nec transigere nec cō-
promittere potest, 2.p. à n. 346. & seqq.
- Prohibitus alienare, nec trāfigere, nec cō-
promitere potest, si sequatur alienatio,
2.p.n. 346. & 351. & n. 364. (2.p.n. 367).
- Limit. si transigat ex dispositione statuti.
- Limit. si transactio fuerit à principe con-
firmata ex certa scientia, 2.p.n. 371.
- Limit. si transigat ex mandato superioris.
2.p.n. 369. Quod superior efficere po-
test maxime si sit princeps, 2.p.n. 370.
- Prohibitio de non alienando non impedit
alienationem necessariam, 2.p.n. 266.
- Prohibitio de non alienando non impedit
translationem dominij si fiat per cōtra-
ctum, 2.p.a.n. 202. & 213.
- Limit. prout.nu. 215.
- Prohibitus alienare non potest constituere
vsumfructum, nec seruitutē, 2.p.n. 338.
- Promissio de nō alienādo obligat natura-
liter. 2.p.n. 203.

Res ta-

Res tamē ex promissione nō afficitur. ibid.
Prefectitum est quod datur filio contēplatione patris. 4.p. cap. 1. n. 62.

Prefectitum non est quod prouenit ex re patris si magis præualet industria filij. 4.p.c. 1.n. 279.

Probatio nobilitatis, vide nobilitas. ibid.
Procuratores Cæsaris clarissimi, 1.p.n. 343
Procuratores ciuitatum nobiles, 1.p.n. 442
Protestatio reseruat ius protestanti. 2.p. 141
Proprietas verborū in materia pænali seruatur. 1.p.n. 240.

Proxeneta mercatorū ignobilis. 1.p.n. 462.
Pupillaris substitutio requirit patriam potestate. 1.p.n. 160. (adimpta. 1.p.n. 39.)
Purū censetur relictū sub cōditione quæ est
Pupillus non debet esse deterioris conditio
nis quam extraneus. 1.p.n. 556.

Qualitas nobilitatis apud omnes nationes semper fuit maximæ considerationis. 1.p.n. 197.
Qualitas obligationis non mutatur in persona hæredis. 3.p.n. 51.
Qualitas personæ attenditur in penitus impo
nendis. 1.p.n. 481. (n. 87.)
Quarta Falcidia est quota hæreditatis. 1.p.
Quantitas relicta semel tantū præstanta,
4.p.c. 1.n. 195. (1.n. 59.)
Quasi, dictio denotat improprietatem. 4.p.c.
Quarta Trebellianica est quota hæreditatis
1.p.n. 94.
Quarta bonorū nō admitit onus, 1.p.n. 94.
Quarta quæ debetur uxori inopi datur
propter reuerētiā matrimonij. 1.p.n. 564
Querela inofficiosa est remedium subsidia
rum quod datur in defectum. 1.p.n. 78.
Querela inofficiosa cessat si filius habeat
quartam Diui Pij. 1.p.n. 131.
Querela inofficiosa solum durat per quin
quenium. 4.p.c. 3.n. 143.
Querela inofficiosa donationis competit
filiis ad reuocanda donata in fraudem
suæ legitimæ. 4.p.c. 3.n. 124.
Querela reuocat solū quantitatē legitimæ.
d.c. 3.ā. n. 125. (d.n. 125.)
Querela quæ datur patrono omnia reuocat.

Querela inofficiosa donationis, & inofficio
si testamēti æquiparatio. d.c. 3. 126. in fin.
Querela inofficiosa donationis an cōpetat
contra possessore cō titulo oneroso. d.c.
3. n. 130. (minorī vendat. ibid.)
Querela reuocat illud plus pretij si pater
Querelare possunt testamenta paterna na
turales in nostro Rēgno, 1.p.n. 174.
Quinque gradus nobilitatis, 1.p.n. 347.
Quod non est trāsmissibile ad hæredes non
imputatur, 4.p.c. 1.n. 282.

R.

Ratio inducēdæ Trebellianicæ. 1.p.n. 3.
Rabula ex officio non obtinent nobili
tatem, 1.p.n. 292.
Rabula pestis Reipublicæ. ibidem.
Rectorici nobilitatē nō cōsequūtur. 1.n. 327
Rector Iustitiæ illustris. 1.p.n. 409.
Rector Iustitiæ æquiparatur tribuno celerū.
ibidem. (n. 410.)
Rector Portugalensis Senatus illustris. 1.p.
Rectores Senatorum principem repræsen
tant. ibidem.
Rectores prouinciarum illustres. 1.p.n. 411
Regnū defertur iure hæreditati. 2.p.n. 282
Remediū retentionis datur filijs cōtra aliū
qui subripuit res paternas. 4.p.c. 1.n. 258
Reddibito homine propter vitiū restitutio
domini non fit ipso iure, 2.p.n. 213.
Regula exorbitas cōprehendit casus qui cō
tinētur sub proprietate verbi, 2.p.n. 53.
Regula 1. De accessionibus de diuersi. &
temp. 1.p.n. 184.
Remedium 1. vlt. C. edict. Divi Adriani
cōpetit filijs pro legitima. 4.p.c. 1.n. 17.
Regnum Portugaliae coronam retinet sepa
ratam. 4.p.c. 1.n. 123.
Regi scribere quando quis dicatur d.n. 123
Remissio Falcidiæ non dicitur alienatio
respectu creditorum, 4.p.c. 1.n. 56.
Regis descendentia quo antiquior tot no
biliar, 1.p.n. 203. (230.)
Renunciare potest quis vtilitati suæ. 2.p.n.
Renunciare non possunt filij prohibitioni
patris in testamento, 2.p.n. 247.
Remedia competentia filio pro legitima,
4.p.c. 3.ā. n. 116.

Res alic-

Index

Res alienatæ ex fidei commisso per hæredē imputantur in quartam. 4.p.c.3. à n. 28.
Renunciare censetur præsumptioni pro se facienti qui cōtra illā fatetur, 2.p.n.465.
Repetitio soluti nō datur si præcedit obligatio naturalis, 2.p.n.127.
Res prohibitæ alienari distrahi possunt pro debitis institutoris, 2.p.n.261.
Res maioratus dumosæ arabiles factæ per colonū debet ei emphiteuticari. 2.p.315.
Res maioratus non prescribuntur per 10. annos, sed per 30. 2.p.n.385. & sequenti.
Res maioratus non possunt distrahi neque ad vitam possessoris, 2.p.n.271.
Res dotales non possunt hypothecari sine consensu vxoris, 2.p.n.304.
Res Ecclesiæ non possunt hypothecari sine solemnitatibus, 2.p.n.304.
Res minorum non possunt hypothecari sine decreto, 2.p.n.203.
Res prohibita alienari distrahi potest ad vitam possessoris ex debito ipsius, 2.p.270.
Res prohibita alienari vt possit distrahi requiritur, ne possessor alia bona habeat. 2.p.n.273. Sed nō requiritur decretū. 274.
Res minoris distrahi non potest. sine decreto, 2.p.n. 274. Nec subhastatio. n.275.
Res vinculatæ solum possunt distrahi, quæ sufficiat pro debito, & non vltra. 2.p.276
Res vinculata magni valoris distrahi nequit pro paruo debito, 2.p.n.277. & seq.
Retentione Faleidiae in specie fit doli exceptione, in quantitate ipso iure. 3.p. n.130.
Rescriptum principis, per quod res vinculata iubetur distrahi, intelligitur nisi res libera extet, 2.p.n.264.
Resoluto iure dantis, resoluitur ius accipientis, 4.p.c.3.n.42.
Rex potest imponere tributum subditis ob regni defensionem, 2.p.n.285.
Rex tenetur subditis militantibus seu inservientibus stipendia præstare. 2.p.n.287
Rex tenetur soluere possessoribus maiorum debita, contracta a defuncto pro regni utilitate, 2.p.n.292. & seq.
Rex tenetur soluere filijs seruitia paterna seu auita. 2.p.n.293. ad fin. idq; ex iustitia
Rex nobilis per antonomasiam. 1.p.n.202.

Rex noster invictissimus inter omnes Europæ, nobilitate antiquior, 1.p.n.203.
Reuocare male alienata in fraudem legitimæ possunt naturales in Lusitania. 1.p. n.274. (nino.459.
Ricos hōbres qui dicantur, 1.p.n.208. om. Rigor Constantini circa filios naturales in quo stat, 1.p.n.148.
Rodoenses nobilissimi, 1.p.n.348.
Rodoenses sedē Apostolicā defendūt. ibid.
Romani recusarunt Iudeos habere seruos, 1.p.226.
S.
Salarium publicæ administrationis dicitur quasi castrense, 4.p.c.1.n.235. & nō imputatur.
Salarium aduocatorum etiā dicitur quasi castrense, d.c.1.n.236.
Salarium Rabulæ etiā dicitur quasi castræ. fe.d.c.1.n.237.
Salaria quæ filij meruere in seruiendo principi non imputantur, d.c.1.n.251.
Sargentii qui. 1.p.n.404.
Sarraceni illustres, si conuertantur illustres remanent. 1.p.n.222.
Scientia nobilitat vid, verbo, nobilitas. ib.
Scriptus in matricula nobilium in confraternitate Misericordiæ ciuitatum nostri regni nobilis efficitur, 1.p.nu.460. & pro eo præsumitur ibi.
Scribæ vide verbo, notarij, supra.
Scriptis Doctorū credit ut plene. 1.p.n.265.
Idem in licentiatis, 1.p.n.282.
Scrinia principis tripartita. 1.p.n.374.
Scrinarius supremus quis, 1.p.n.376.
Scriniorum plura genera, 1.p.n.377.
Scriptis nobilium, ac publico instrumento creditur. 1.p.n.206.
Scholaris qui non studet non fruatur priuilegio. 1.p.nu.559.
Scholastici qua tales non gaudent priuilegio magistrorum, 4.p.c.1.n. 115.
Semel hæres non potest desinere esse hæres, 1.p.n.90. Nisi virtute legis, 2.p. 410. & p.2. n.407. & 3.p.n.406. (p.n.416.
Senatores successerunt in locū consulū. 1.
Senatores palatini super illustres. 1.p.n.416
Senatores

Senatores, & descendētes ab eis clarissimi.
 1.p.n.342.
 Senatores tribunalis conscientiæ super il-
 lustres. 2.p.n.416. (1.p.n.417.
 Senatores, super illustres, cōtendūt plures.
 Senatores illustres tantum. 1.p.n.418.
 Quæ tuetur. nu.420.
 Senatores tantum clarissimi, n.419.
 Senatores leges cōdebant. 1.p.n.418.
 Senatores post Iustinianum minorem ha-
 bent potestatem, 1.p.n.420.
 A Senatoribus non appellatur. ibidem.
 Senatores exequi non possunt in libris. 1.p.
 nu.269.
 Senatores secundum allegata, & probata
 iudicare debent, 1.p.n.420.
 Senatores de iure regio æquiparantur illu-
 stribus, 1.p.n.421.
 Senatores patrimonij regij descripti in ma-
 tricula illustrium. ibidem.
 Senatus consultum Trebellianum, quo tē-
 pore factū. 1.p.n.19. per illud actiones
 in fideicōmissarium transferuntur. ibid.
 Senatus consultum Pegasianū quo tēpore
 factum. 1.p.n.92.
 Senatus consultus maximam habebat po-
 testatē. 1.p.n.420. (notoriū. ibid.
 Sententia constituit ius. 1.p.n.215. & facit.
 Sententia in causa maioratus lata per col-
 lusionē non nocet successoribus. 2.p.268
 Sententia lata circa successionem maiora-
 tus nocet omnibus ex illa linea. 2.p.269.
 Sententia lata contra vinculum maioratus
 nocet omnibus, 2.p.n.266.& seq.
 Secus si proferatur contra possessore. ibid.
 Seruitus non potest ad tempus constitui,
 sed conseruatur æquitate, 2.p.n.343.
 Seruus vendi potest ea lege, ne manumita-
 tur, 2.p.n.235.
 Seruus si distrahatur sub ea conditione, vt
 intra certū tēpus manumittatur, nō pos-
 sunt partes renuntiare huic conditioni,
 2.p.n.249. (mitti. 4 p.c.3.n.36.
 Seruus specialiter legatus nō potest manu-
 Seruus p̄n̄ de iure communi testari ne-
 quit, in nostro regno quoad pia. 2.p.n.398
 Serui milites esse possunt sed non possunt
 habere dignitatem, 1.p.n..333.

Signiferi vulgo, Alferes nobilitantur. 1.p.
 Silentianij qui. 1.p.n.366. (n.404.
 Silentiarij quā obtineant dignitatē. ibidē.
 Species qualificata non cōprehenditur sub
 generalitate verborum, 1.p.251.
 Spectabiles qui dicantur, 1.p.n.345.
 Spes etiam in iure æstimatur, 3.p.n.119.
 Spiritualia præferuntur temporalibus, 4.
 p.cap.1.n.95.
 Spurium licet pater instituere nequeat, pu-
 pillariter tamen impuberi substituere
 potest. 4 p.c.1.n.
 Spurij non gaudent aliquanobilitate, 1.p.
 n.247. vide verbo, nobilitas.
 Spurij abominabiles, 1.p.n.247.& 251.
 Spurij non continentur sub conditione, si
 sine liberis, d.n.247.
 Spurij possunt esse decuriones, 1.p.n.249.
 Spurij de iure regio possunt habere nobili-
 tatē, 1.p.n.251. (qualificata, 1.p.251.
 Spurij in genere illegitimorū sunt species
 Spurij nec etiam maternā nobilitatē conse-
 quuntur. n.252.& seq. (p.n.252.
 Spurij sequuntur cognitionē maternā, d.1.
 Spurij legitimati in Castella nō consequū-
 tur nobilitatem. 1.p.n.261.
 Spurij sunt nati ex parentibus qui contra-
 here non possunt, 1.p.n.490.
 Spurij patribus in successibiles tam ex tes-
 tamento, quam ab intestato, 1.p.n.491.
 Spuriorum in capacitas à quo iure, 1.p.492.
 & sequent.
 Spurij nec ad hæreditatem trāfueraliū ex
 parte patris ab intestato admittuntur.
 1.p.n.494.
 Spurius à patre grauari nequit. ibidem.
 Spurij à matribus grauati duas habēt quar-
 tas, 1.p.n.495.
 Spurij matribus successibiles, d.n.495.
 Spurij habēt omnia remedia contra testa-
 mentum matris, 1.p.n.496. & reuocant
 alienata in fraudem legitimæ. ibidem.
 Spurij non succedunt matribus illustribus
 si extent legitimi. 1.p.n.498.
 Spurij matribus illustribus succedunt in
 defectum legitimorum. 1.p.n.499.
 Spurij ex dānato coitu nō succedunt matri
 secūdū cōmune. 1.p.502. Sed cōtra. n.503
 Spurij

Index

Spurij ex damnato coitu succedere nequeunt transuersalibus maternis, 1.p.n.503
sed contrarium, ibidem.

Spurij ex damnato coitu non succedunt matri in nostro regno, 1.p.n. 506. Nec habent duas quartas, n.507.

Spurius natus ex matre cognita per vim praecisam non est in successibilis, 1.p.508

Spurius ab intestato non succedit auo pater no, 1.p.n.509. Nec etiam transuersalibus. ib.

Spurius nascitur ex radice infecta, 1.p.511.

Spurius ex testamento aui paterni capere potest, n.512.

Spurius si grauetur ab auo paterno, non habet duas quartas, 1.p.n.514.

Spurij sunt heredes auis maternis necessarij, 1.p.nu.516. & seq. contra plures, & succedunt transuersalibus. ibidem.

Spurij respectu auorum maternorum habent iura legitimorum; sic aui respectu nepotum, 1.p.n.518. & seqq.

Spurius grauatus ab auo materno habet duas quartas, ibi.n.521.

Spurius auo etiam illustri succedit. 1.p.n.523

Spurius legitimatus vere, & grauatus duas habet quartas. 1.p.n.528.

Statuto iuramento confirmato statuēs derogare potest, 2.p.n.235.

Substitutio fideicōmissariavalet in simul, & libertas ex speciali Diui Seueri rescripto in casu quo non adeatur hereditas. 2.p.25

Substitutio pupillaris filio a milite facta irregularis appellatur, quia valet contra regulas, 2.p.n.26.

Substitutus pupillaris grauatus, vnam tantum portionem, 1.p.n.552. & seqq.

Substitutus pupilli non potest detrahere legitimam nomine pupilli, 1.p.nu.557. etiam si sit mater, 558.

Substitutio pupillaris expressa excludit matrem a legitima, 1.p.n.559.

Substitutus legitimam non detrahet, si duobus substituatur, alteri puberi, & alteri impuberi, 1.p.n. 561.

Substitutio pupillaris cōseruatur petitā bonorum possessione, 3.p.n.50.

Substitutus soluit legata a pupillo relicta, tanquam aes alienum, d.n.50.

Substitutus pupilli ex vincia omnibus legatarijs tenetur, licet pupillus solū cōiunctis teneatur, 3.p.n.52. & seqq.

Substitutus tūc solum tenetur ad prædicta legata, quando portio, in qua fuit substitutus, augetur per bonorum possessionē. 3.p.n. 57. Secus si diminuatur.

Substitutus, si portio eius augeatur, tenetur omnia legata persoluere, 3.p.nu.62. Si non augeatur, nec diminuatur, cōiunctis 3.p.n.58. (ad institutionē, 3.p.n.100.

Substitutio impleta conditione, reducitur

Substitutus, etiam in augmento censemur institutus à patre, 3.p.n.63.

Substitutus duobus, si vni tantum succedit potest Falcidiā deducere, 3.p.n.101,

Substitutio facta duobus impuberibus, ei qui supremus moreretur, conseruat ius legitimæ successionis, 3.p.n.103.

Substitutus duobus, qui supremus moreretur, potest Falcidiā deducere ex portione grauata, ibidem.

Substitutus duobus, ab ultimo mortuo capit hereditatem, 3.p.n.104. & seq. & illi solū succedit ex substitutione. 3.p.n.106

Substitutio vulgaris durat solum ante aditam hereditatem, 3.p.n.118.

Subditi tenentur ad patriæ defensionem. 3. p.n.287. (c 3. n.143.

Subrogatum sapit naturam subrogati, 4.p.

Statuta Collegiorū, & cathedraliū Iudeos excludentia, sancta, circa quæ sufficit rumor seu suspicio Iudicis, 1.p. 210. & seq.

Statutum filios nobilitans ex matre, an valeat, 2.p.n.235.

Statutum Subaudiæ admittit naturales ad nobilitatem patris, 1.p.n.250. (493.

Successio hereditaria a lege 12. tab. 1.p.n.

Successio sub ordinata etiam datur ex contractu. 1.p. n.541.

Successor maioratus potest in vita possessoris alienantis agere pro reuocatione alienationis, 2.p.n.310. & 390. alias eis currit præscriptio. Contrarium tenent plures, n.391. resolutur quod filiis non currat, sed extraneis, n. 392.

Successor anomalus secundum edictum D. Marci non tenetur ad inuentariū. 2.p.470

Succes-

Successor in maioratu nō tenetur ad debita defuncti, 2.p.n.279.

Secus si successor, & hæres in simul. 2.p.280

Successor in maioratu tenetur ad debita defuncti cōtracta pro vtilitate maioratus, 2.p.n.281.

Successor maioratus in nostro regno, licet nō sit hæres, tenetur ad debita defuncti usque ad redditus 2. annorū, 2.p.n.264.

Successor in maioratu tenetur ad debita defuncti cōtracta pro alimentis ipsius. 2.p.n.294. Et debita pro servitio famulorū. 2.p.n.295.

Et ad debita contracta pro dotibus filiarū, 2.p.n.297. Intellige filiarū institutis non autem possessorum, 2.p.n.198.

Successor in regno semper tenetur ad debita defuncti, 2.p.n.282. Et à fortiori in Castella. ibi.

Superficiorio conceditur actio in rem. 2.p.n.320.

T.

TAcens non dicitur consentire in sibi præiudicitalibus. 4.p.c.1.n.163.

Téplarij quādo fuerunt instituti. 1.p.n.340.

Tempore Digest. legitima quocunq; titulo relicta excludebat querelam, 1.p.n.73.

Tempus ad agendum de nullitate testamenti est continuum, 3.p.n.20.

Tempus nativitatis semper attenditur an pater sit plebeus an nobilis, 1.p.n.470.

Tempus à lege taxatum lapsum constituit hæredem negligentem, nisi requiratur admonitio, 2.p.n.154.

Testamentum in quo filius suus est præteritus nullum, quoad institutionē. 3.p.n.13. & 4.p.c.3.n.122. & 140. Secus si illū instituat in re particulari, 4.p.c.1.n.22.

Testamentum patris, & filij vnum censemur 3.p.n.66. & vnam tantū patitur Falcidiam, 3.p.n.68. (4.p.c.1.n.238).

Testamentū Clerici non subiacet querelæ, Testamentum querelare non potest filius si pater ei quocunque modo quartam tribuat. d.c.1.n.134.

Testamentum non potest querelare filius de iure Codicis, si accipiat donationem

à patre quæ legitimam non cōpleteat sed ager solum ad supplementum. n.144.

Testamentum pupillare est pars, & sequella paterni testamenti, 2.p.n.24.

Testamentū doctoris vel aduocati subiacet querelæ, 1.p.n.290.

In Testamento militis ius cōmune obseruat dū de priuilegijs nō cōstat. 2.p.n.25.

Testamentum pupillare potest facere miles filio suo licet sibi non faciat, 2.p.n.26.

Testamentum quando fiat à milite iure militari an iure communi, 2.p.n.34.

Testamentū pupillare paganus filio suo facere nequit nisi in consequentiam sui testamenti, 2.p.n.26.

Testamentum militis an subiaceat querelæ. 1.p.n.284. & sequent.

Testator potest designare quartam hæredis in re particulari, 4.p.c.3.ā n.17.

Testator non censemur instituere hæredem animo cōpensandi debitum. d.c.3.n.87.

Testator cauere potest, vt hæres quartam siue Falcidiam, siue Trebellianicam cū debito compenset, d.c.3.n.94.

Testator respectu legatariorum potest remittere inuentarium, sed non respectu creditórum, 2.p.n.442.

Testatorum interest ne secreta patrimonii pandantur, 2.p.n.442.

Testator potest remittere inuentarii tori, 2.p.n.443. aliqui contra, n.169.

Testator potest disponere de re hæredis sicut de sua, 2.p.n.375.

Testator efficerne nequit, ne creditores satifiat ex bonis vinculatis per ipsū. 2.p.262

Testator præsumitur se conformare cū dispositione iuris, 2.p.n.48.

Testatoris voluntas circa bona sua est lex. 2.p.n.237.

Testatoris nudum præceptum sine causa iusta non potest auferre hæredi liberum arbitrium, 2.p.n.239.

A Testatore inscribi præceptum nudum, duobus modis potest, 2.p.n.240. Exemplum, 243.

Testatoris præceptum vestitū, & validū dicetur, si causa sufficiens exprimatur, etia si non exprimatur persona, 2.p.n.244.

Testato-

Index

Testatoris prohibitio, ne manumittatur ser-
vus expressa causa propter familiare mi-
nisterium, & usum filiorum, utrum obliget
tanquam preceptum vestitum, 2.p.n. 247.
Testator potest prohibere alienationem serui
2.p.n. 248.
Testatoris preceptum de non alienando si
per viam conditionis fiat, valet dispositio,
2.p.n. 250. Contra. ibidem.
Testatoris preceptum si fiat per viam mo-
di, an vestitum dicatur, 2.p.n. 252.
Testatoris prohibitio per viam modi vale-
bit, non tanquam preceptum, sed tanquam
modus finalis, n. 256.
Testatoris prohibitio tacita attento Digest.
tempore non impediebat dominij trans-
lationem. 257.
Testatoris prohibitio de non alienando va-
let, quando fit super re, quae in ipsius do-
minio residet non vero in alieno. ibi.
Testatoris preceptum æqualiter repellit ve-
nientem ab intestato, 2.p.n. 260.
Testatoris preceptum non potest fraudare
creditem solutione, 2.p.n. 261.
Titulus delegatis prestand. cessavit per
Auth. ex causa de lib. præter. 3.p.n. 43.
Titulus inualidus, & coloratus sufficit ad
usucaptionem, 2.p.n. 385.
Transactio tantum valet circa ea quae fue-
runt cognita, 2.p.n. 355.
Trāstorsales excludunt uxorem in succe-
sione ab intestato, 1.p.n. 184.
Trebellianica origo. 1.p.n. 89.
Trebellianica solum deducitur ex causa te-
stati, 1.p.n. 547.
Trebellianica repletur de legatis fideicom-
missis, & de omnibus, quae ad hæredem iu-
ditio testatoris perueniunt. 4.p.c. 3.n. 2.
Trebellianica imputatio, 4.p.c. 3. à princ.
Trebellianica deducitur contra voluntatem
testatoris, 4.p.c. 3.n. 4.
Trebellianica filiorum non recipit fructus,
d.c. 3.n. 95. de iure novo, secus de iure
antiquo, n. 99.
Trebellianica quam parentes grauati de-
ducent recipit fructus d.c. 3.n. 100.
Trebellianica non amittitur ob non confe-
ctum inuentariū, 2.p.n. 422. & à n. 189.

Trebellianica de iure novo an prohiberi
possit. 2.p. à n. 50. Qui a de iure antiquo
non potest à n. 38. (2.p. n. 39.)
Trebellianica testatorū gratia introducta.
Trebellianica cessat in casibus quibus cessat
Falcidia, & venit appellatione Falcidiæ.
n. 54. & 57. 2.p.n. 52.
Trebellianica solū deducitur per hæredem
vniuersalem, 2.p.n. 59. & 74.
Trebellianica vel Falcidia an prohiberi pos-
sit filijs primi gradus, 2.p. à n. 83. & 91.
Trebellianica tēpore Digest. replebatur de
fructibus, à n. 89. Secus de iure novo in
filijs 1. gradus, n. 90.
Trebellianica, & debiti cōpensatio an ad-
mitti possit per testatorem, 2.p.n. 94.
Trebellianica cessat si remittatur, 2.p.n. n.
107. & seq.
Trebellianicam nō remittit hæres etiam in
fauorem secundi fideicommissarij nisi
post mortem testatoris, 2.p. n. 108.
Trebellianica non detrahitur de re prohi-
bita alienari, 2.p.n. 136.
Trebellianica nō detrahitur de maioratib⁹
Hispaniæ nec de Capellis, 2.p. 138. & seq.
Trebellianica, & Falcidia an deducantur
de relictis ad pia, à n. 141. & seqq. Et de-
ducit causa pia contra aliam, n. 148.
Trebellianicam perdit qui fidem acommo-
davit de restituendo incapaci, 2.p.n. 162.
Trebellianica nō perditur ob res subreptas.
2.p.n. 185. (n. 60.)
Trebellianicus hæres cogi potest adire. 2.p.

V.

Valens, Valentinianus fuere primi qui
naturalibus faueunt. 1.p.n. 145.
Vassalli tenentur comitari dominos feu-
dotum in expeditionibus, 2.p.n. 289.
Vassallus transigere, vel compromitere ne-
quit si ex inde domino præiudicetur,
secus si nō præiudicet. 2.p. à n. 364. & seq.
Veniētes ab intestato possunt grauari à pa-
tre sicut à pupillo, si testaretur. 1.p.n. 555.
Verbum dare importat translationem do-
minij, 4.p.c. 2.n. 31.
Verbum bona, & verbum hæreditas idē sig-
nificat, 4.p.c. 3.n. 61.

Verbum

Verbum lego adiunctum vniuersitati bonorum, inducit institutionem hæredis, 2.p.n.194.

Verbum lego attento tempore legum 12. Tabul. comprehendit omnē dispositio- nem, postea vero, aliter: 2.p.n.199.

Verbum obliquum, vide obliquum.

Verba testatoris nō debet esse otiosa. 2.p.77

Verba legis in totali significatu sunt acci- pierda, 1.p.n.250.

Verba dispositionis debent conuenire vt cōueniat dispositio, 1.p.n.312. (n.324)

Verbum, aliud, est repetituum similium. 1.

Veritas præualet præsumptioni, 3..p.n.161 Maxime in conscientia, 2.p.n.449.

Versus Poetarum per Pontifices, & Iuris Consultos aprobat, 1.p.n.325.

Viscaini nobiles ex consuetudine. 1. p.nu. 214. & 218.

Vniversalis, & indefinita æqualiter signi- fificant, 4.p.c.3.n.61. (3.p.n.133.

Viuerere potest quis usque ad centum annos.

Vsure in iudiciis stricti iuris debentur à té- pore litis contestatæ, 4.p.c.3.n.69.

Vsus est individuus, 3.p.n.159

Vsus vel vsusfructus cedi nō potest. 3.p.139

Vsusfructus pars dominij, 2.p.n.338.

Vsusfructus extinguitur per capitis dimi- nationem, 3.p.n.159.

Vsusfructus personæ cohæret, 3.p.n.149.

Vsusfructus ciuitati relictus computatur secundū ordinē l. Hæreditatū ad l. Falc. quādo Falcidia practicatur, licet regula- riter duret ad centū annos. 3.p.154. & 169

Vsusfructus alicui relictus an æstimetur quanti vendi possit, aut pro valere 30.

annorum. 3.p.num. 155.

Vsusfructus legatus patitur Falcidiam si- cut cæteræ res diuiduæ 3.p.n.156.

Vsusfructus quæritur patri in aduentitijs fi- lij clerici, nec in illo ei potest filius præ- judicare, 4.p.c.1.n.240. Nisi aduentitia quærantur post clericatum ibid.n.241.

Vsusfructus donationis factæ à principe nō quæritur patri, d.c.1.n.246.

Idē in donationibus magnatum. d.c.1.247.

Vsusfructus extinguitur si domino proprie- tatis cedatur, d.c.1.nu.156.

Vsumfructum diminuens fraudat credito- res d.c.1.n.158 & seq.

Vsusfructarius tenetur ad modicas expen- sas litis, & rei, 4.p.c.1.n.264.

Vsucapio prohiberi non potest quia est pu- blici iuris, 2.p.n.385. (tur.ibid.

Vsucapio nō datur in rebus quæ nō alienan-

Vscapio non currit sine titulo, 2.p.n.384.

Vscapio prohiberi nequit per testatorem secus per legem. d.2.p.n.384.

Vscapio non datnr in maioratu: sed tantū præscriptio triginta, 2.p.n.386,

Vxor hæres instituta à viro, & grauata fidei cōmissio potest Falcidiam, & debitum de- ducere, 1.p.n.45.

Vxor pauper hæres grauata vnam tantum quartam deducit, 1.p.n.565.

Vxor pauper habet quartam in bonis mari- ti diuitis, & é contra, 1.p.n.563.

Vxor tenetur compensare legatum à viro relictum in quartam, 1.p.n.565.

Vxor donans filio communi rem sibi à ma- rito donatam non censemur donare scd vir, & res est profectitia, d.c.n. 187.

FINIS.

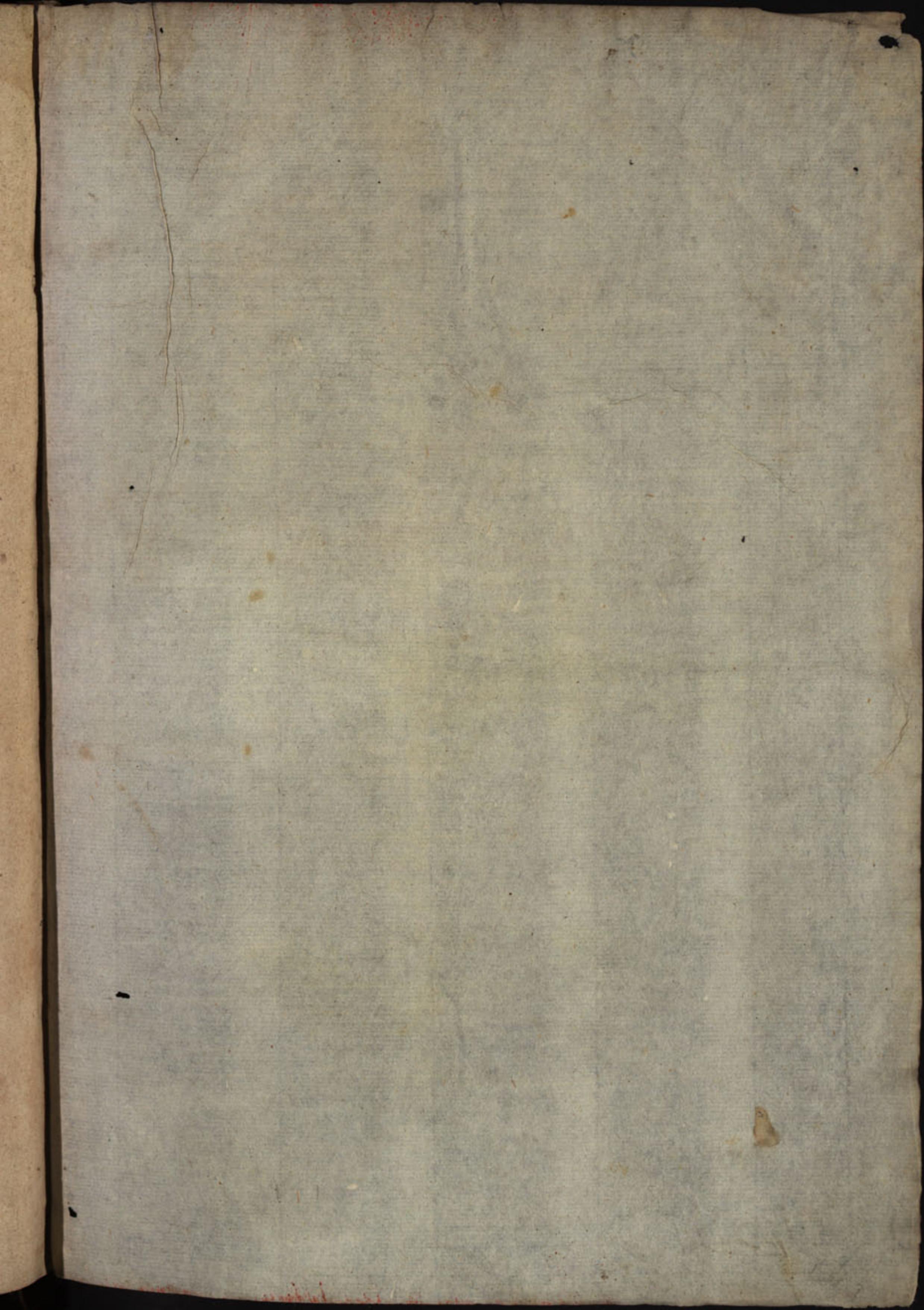
ERRATA

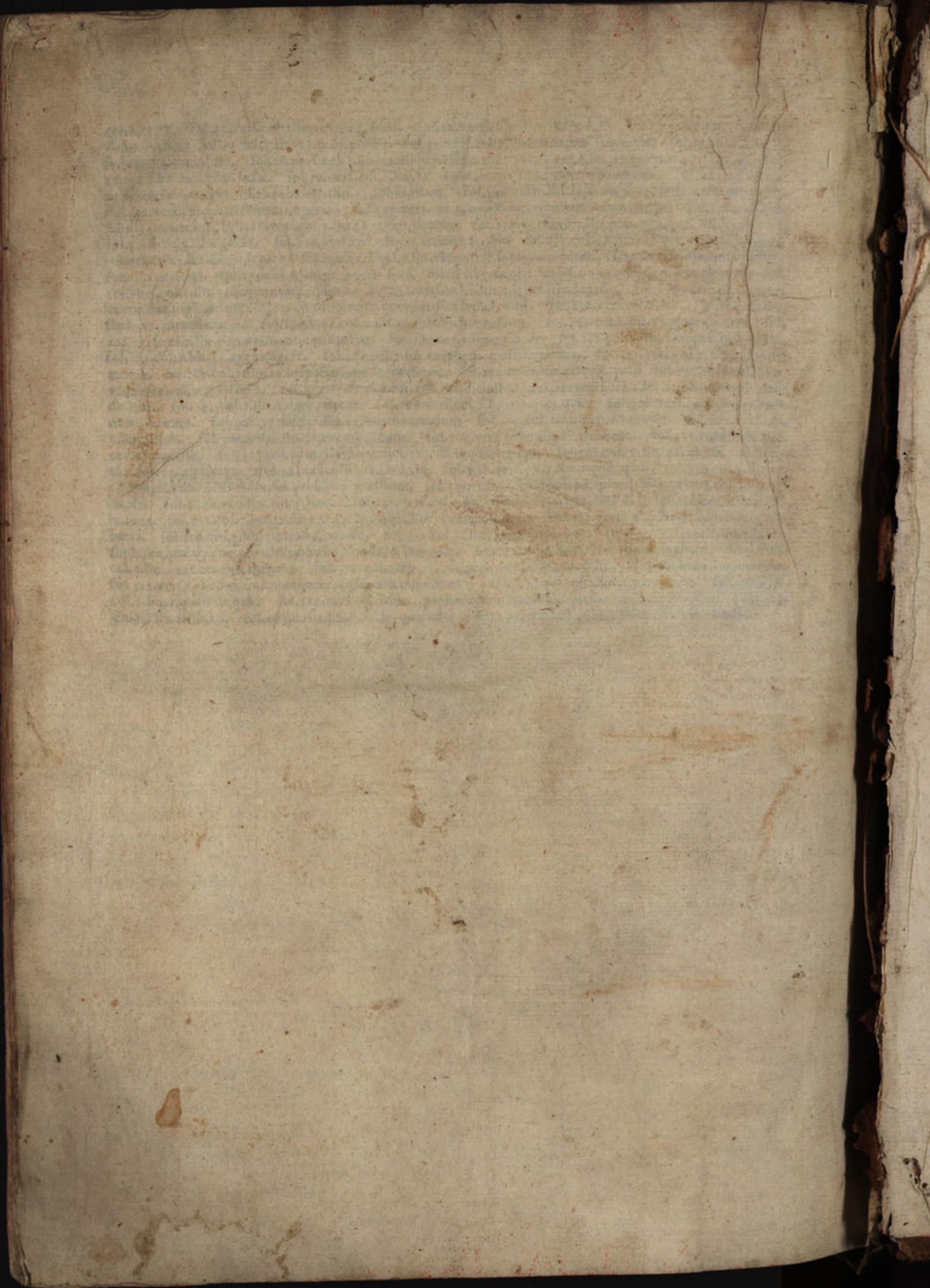
Fol.2.vers.col.1.lin.8.patro, pro patronus. fol.16.col.2.lin.12.hæredem grauatum, pro hæres grauatus. fol.19.col.2.lin.15.modo, pro modi. fol.20.col.1.lin.9.titulum, titulum. fol.20.vers.lin.1. impedimentū, suple- datnr. fol.22.col.2.lin.1. valent. pro valentis. fol.22.vers.col.1.lin.21. Corras. Cuiac. fol.24.col.1.lin.16. defecit, pro defecit. fol.24.vers.col.1.lin.15.decisinis, decisionibus. fol.26.col.1.lin.33.bouis, bonis. fol.30. vers.col.2.lin.34.decisinidecisioni. fol.33.vers.col.1.lin.13.multas,multa. fol.35.col.2.lin.1. coniugat. pro in fidelium. fol.37.col.1.lin.8.ex festo, ex facto. fol.39.vers.col.1.lin.36.illegitimatis, illegitimitatis. fol.39.vers.col.2.lin.32, lugetimatus legitimatus. fol.41.col.1.lin.19.legitimos, legitimatos. fol.41.col.2.lin.37. ge:ra,

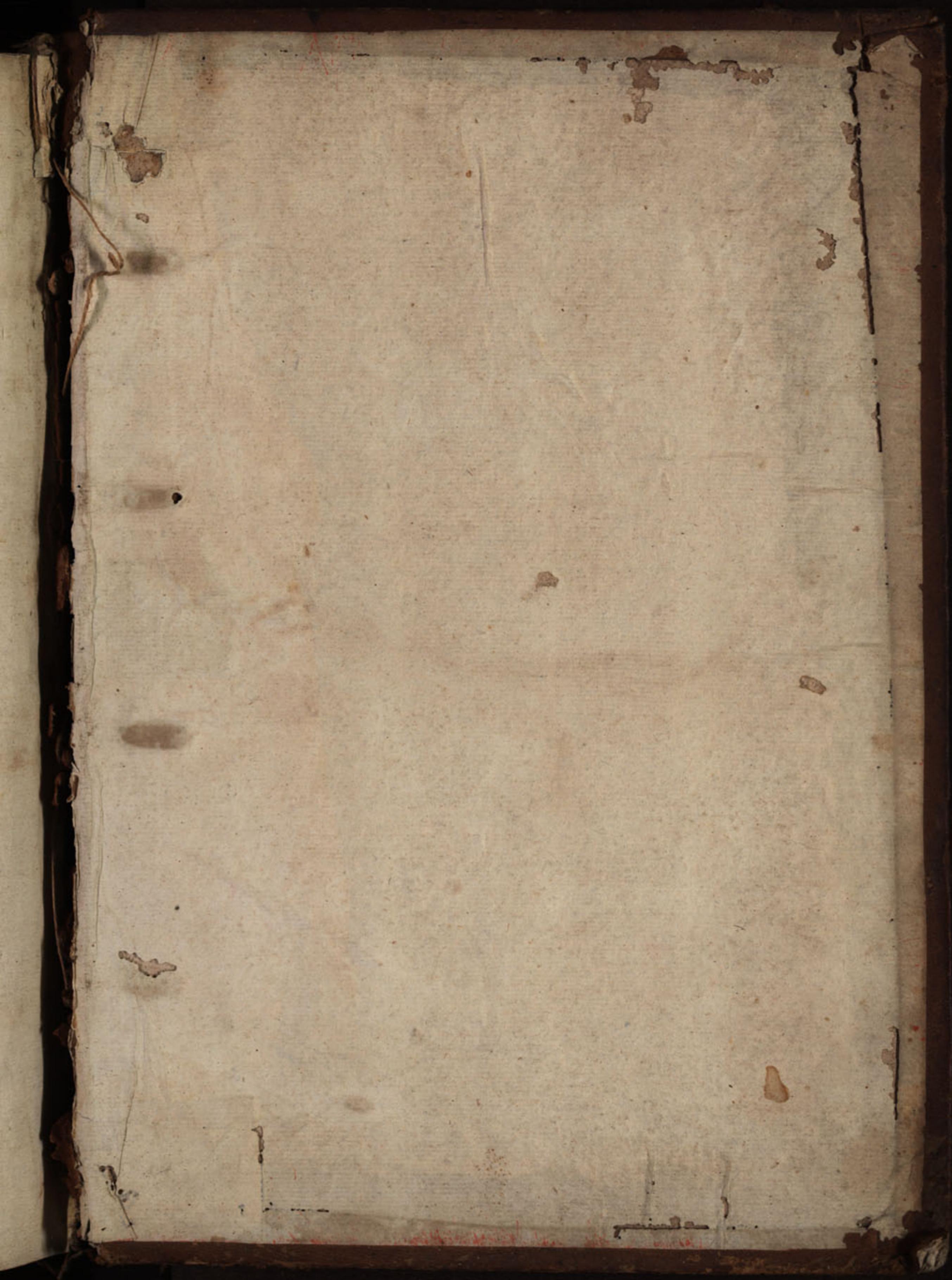
certa, certa. fol. 41. vers. col. 2. lin. 28. sicut, fecit. fol. 42. vers. col. 1. lin. 28. Cod. D. fol. 43. col. 1. lin. 11. Auen-
 dano, Aules. fol. 31. col. 1. lin. 12. n. 91. pro 92. fol. 51. vers. col. 1. lin. vlt. suprte, supremat. fol. 55. col. 1. lin. vlt.
 sedudum, secundum. fol. 68. vers. col. 1. lin. 22. aliqua, aliquam. fol. 72. col. 1. lin. 12. personā, personarū. fol.
 76. col. 1. lin. 24. lēdere, lēse. fol. 79. vers. col. 2. lin. 19. reputabatur adde non reputabatur. fol. 123. ad margi-
 nem, nu. 100. nu. 134. fol. 140. col. 2. lin. 31. illum, illam. fol. 146. col. 1. lin. 13. puro, pura. & ibi. pacta pro pacto.
 fol. 149. vers. col. 2. lin. 18. operi, operari. fol. 149. vers. col. 1. lin. 28. donationibus, donationibus. fol. 178. vers. col.
 1. lin. 34. c. 2. c. 20. fol. 218. vers. col. 1. lin. 19. tribus, duobus. fol. 219. vers. col. 2. lin. pen. quæ, que. fol. 195. vers.
 col. 1. lin. 20. possit, posse. fol. 226. vers. col. 1. lin. 1. scribet, sribit. fol. 231. col. 2. lin. 23. suple verbum, (vituper)
 fol. 238. col. 2. lin. 6. liga, legata. fol. 240. vers. col. 2. lin. vlt. potest, suple non potest. f. 248. vers. col. 1. lin. 35. ad per-
 sona, in persona. fol. 255. col. 1. lin. 32. species, spes. fol. 255. vers. col. 1. lin. 28. non conditionale, dele non. fol.
 255. vers. col. 2. lin. 14. sequuntur, sequitur. fol. 258. vers. col. 1. lin. 3. legatarijs, legatis. fol. 258. vers. col. 2. lin. 17.
 vt constat, suple, & inter legata conditionalia quorum dies semel cedit. fol. 259. vers. col. 2. lin. 4. introducatur,
 suple, vt, introducatur. fol. 260. vers. col. 2. lin. 32. terminis terminos. fol. 261. col. 2. lin. 13. plares, plures. fol.
 266. vers. col. 2. lin. pen. eximant, existimant. fol. 281. col. 1. lin. 23. d. dc. fol. 282. col. 1. lin. antepen. quā, queini.
 fol. 283. col. 1. lin. 14. agens, agere. fol. 283. col. 2. lin. antepen. cmoifsi, comissi. fol. 285. vers. col. 1. lin. 7. motis,
 mortis. fol. 287. col. 1. lin. 22. inspectione, inspectione. fol. 288. col. 2. lin. 22. quia, quasi. fol. 288. vers. col. 2. lin.
 9. acriescendi, acr-scendo. fol. 290. vers. col. 2. lin. 13. ciinalis, ciuilis. fol. 291. vers. col. 2. lin. 9. condiditionis, con-
 ditionis. fol. 294. col. 2. lin. 2. dote, dotem. fol. 298. vers. col. 2. lin. vlt. quai, quia. fol. 300. vers. col. 2. lin. 29. ratio-
 nem, ratione. fol. 301. vers. col. 1. lin. 17. nuptum, natum. fol. 302. col. 2. lin. pen. ad, pro an. fol. 305. vers. col.
 1. lin. 3. E, &. fol. 306. col. 2. lin. 32. excuti, excutit. fol. 307. vers. col. 2. lin. 29. cum, tum. fol. 311. col. lin. 30. pre-
 cedit, procedit. fol. 313. col. 1. lin. 3. sublimationem, subliinitationem. fol. 322. col. 1. lin. 31. ab, ob. fol. 323.
 col. 2. lin. 15. ergo, erga. fol. 324. col. 2. lin. 28. inter, in. fol. 328. vers. col. 1. lin. 2. quæ, que. fol. 330. col. 1. lin. 16.
 edictus, dictum. ibidem. lin. fin. prælibata, prælibata. fol. 335. col. 1. lin. 5. quam ad, quoad, ibidem. vers. col. 2. lin. 21.
 da, de. fol. 344. col. 2. lin. 8. hac, hæc. fol. 345. vers. col. 2. lin. 2. emphiteuti, emphiteusi. fol. 360. col. 1. lin. 1. de-
 le, sunt. fol. 363. col. 2. lin. 19. facent, faciant. ibid. lin. 36. tenet, tenent. fol. 365. vers. col. 2. lin. 15. alijs bonis, alia
 bona. fol. 370. col. 1. lin. 3. marito, merito. fol. 374. col. 1. lin. 3. aperte, à parte. fol. 374. vers. col. 1. lin. 7. inter,
 suple, ea quæ dabitur pro cōditione implenda, & inter, &c. fol. 376. col. 2. lin. 21. vtilitatem, suple, in. d. fol. vers.
 col. 1. lin. 24. tenentur, tuentur. fol. 379. col. 2. lin. 24. accipiuntur, accipiunt. & lin. 31. imputanda, imputandæ.
 fol. 386. vers. col. 2. lin. 20. imputentur, suple, non imputentur. fol. 387. vers. col. 1. lin. 1. pare parte. fol. 388. vers.
 col. 1. lin. 1. quanuis, quis. fol. 396. vers. col. 1. lin. 3. probationem, prohibitionem. fol. 401. vers. col. 1. lin. 18.
 Cuiac. lib. 2. lib. 20. fol. 403. col. 1. lin. 8. ad se, quæ ad se. fol. 408. vers. col. 2. lin. 7. aliud, alium. Finis.

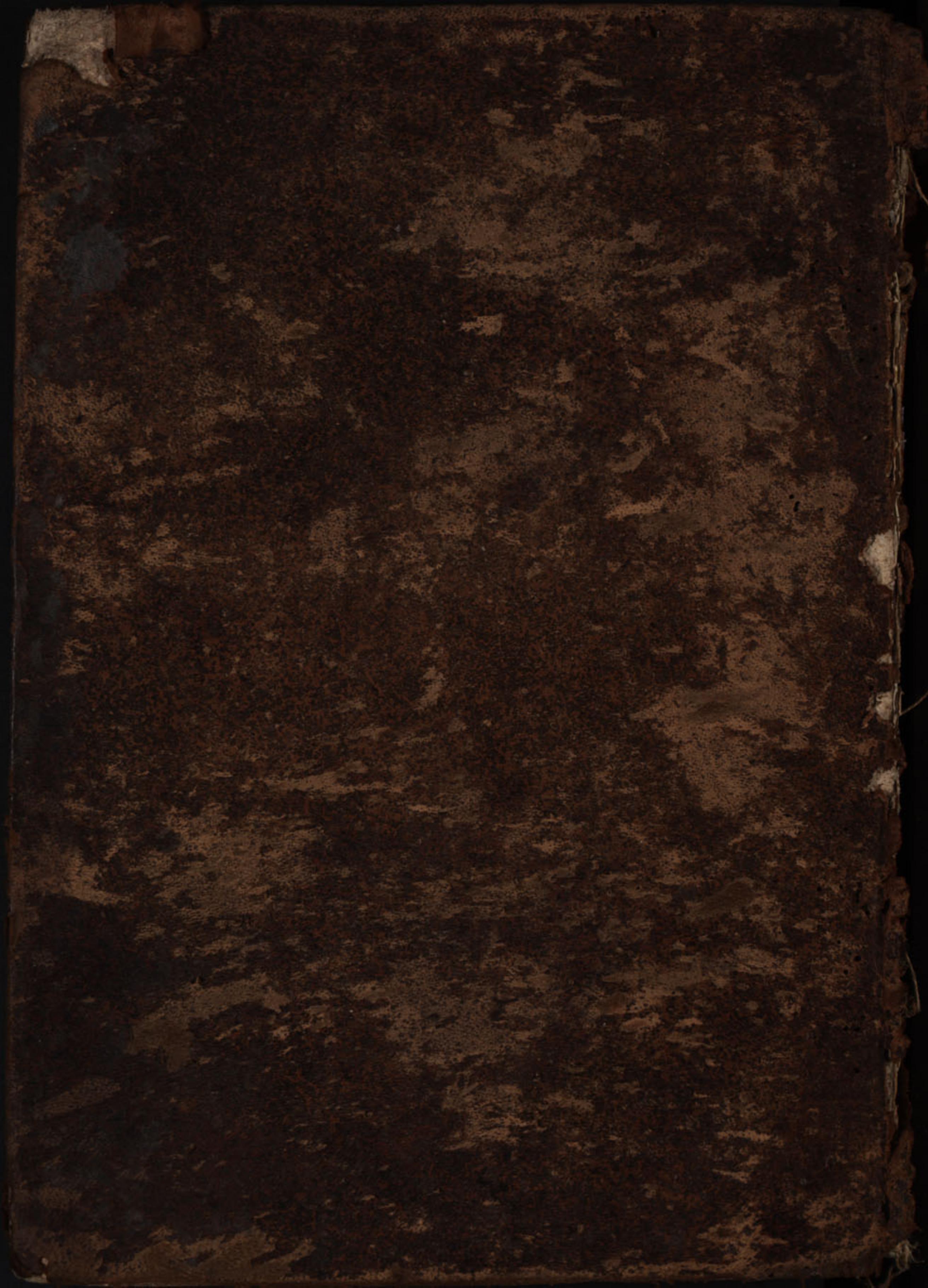
217

I.T.A. 17

CARVALHO
DE
TESTAMENTO